Hz. Meryem Ve Beşikte Konuşan Bebek İsa
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 16 2021 10:39:05

Hz. Meryem Ve Beşikte Konuşan Bebek İsa   بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ   فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِى الْمَهْدِ صَبِيًّا “"Bunun üzerine (Meryem, çocukla konuşun diye) ona işaret etti. 'Beşikteki bir bebekle nasıl konuşuruz?' dediler.” (Meryem, 19/29) قَالَ اِنِّى عَبْدُ اللهِ اَتَانِىَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِى نَبِيًّا “Bebek şöyle konuştu: 'Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana Kitab'ı (İncil'i) verdi ve beni bir peygamber yaptı.'" (Meryem, 19/30) Allah’ın dininin tebliğ görevlisi olan peygamberler, gerek peygamberlikten öncesinde ve gerekse peygamberlikten itibaren yüce Yaratıcının özel gözetimi altında itina ile korunmuşlardır. Yerine göre bunların aileleri de harikulade bir tarzda Allah (c.c) tarafından desteklenmiştir. Kur’an’da anlatılan Hz. İsa (a.s)’nın doğumu ve annesi Hz. Meryem’in buna karşı tutumu bu hadiselerin tipik bir örneğidir. Hz. Meryem, Allah’ın güç ve kudretinin eseri olarak, oğlu İsa’ya babasız bir şekilde hamile kalmış ve bebek İsa babasız olarak dünyaya gelmiştir. Yüce Yaratıcının hazırladığı bir senaryo olarak, Hz. İsa’nın henüz doğduğu günlerde beşikte iken konuşması olayı, hem o günlerde kavmine karşı zor durumda kalan annesi Meryem’i töhmetten kurtaran, hem de ileride “İsa Allah’ın oğlu” iddiasıyla وَقَالُوا اتَّخَذَ اللهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَاْلاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ

“Allah, çocuk edindi” dediler. O, bundan uzaktır. Hayır! Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah’ındır. Hepsi O’na boyun eğmiştir.” (Bakara, 2/116)
لَقَدْ
كَفَرَ
الَّذِينَ
قَالُوا
اِنَّ اللهَ
هُوَ
الْمَسِيحُ
ابْنُ
مَرْيَمَ
وَقَالَ
الْمَسِيحُ
يَابَنِى
اِسْرَائِيل&#16
14; اعْبُدُوا
اللهَ رَبِّى
وَرَبَّكُمْ
اِنَّهُ مَنْ
يُشْرِكْ
بِاللهِ
فَقَدْ
حَرَّمَ
اللهُ
عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ
وَمَأْوَيهُ
النَّارُ
وَمَا
لِلظَّالِمِ&#16
10;نَ مِنْ
اَنْصَارٍ “Andolsun, “Allah, Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler kesinlikle kâfir oldu. Oysa Mesih şöyle demişti: “Ey İsrailoğulları! Yalnız, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin. Kim Allah’a ortak koşarsa, artık, Allah ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.” (Mâide, 5/72) لَقَدْ
كَفَرَ
الَّذِينَ
قَالُوا
اِنَّ اللهَ
ثَالِثُ
ثَلاَثَةٍ
وَمَا مِنْ
اِلَهٍ
اِلاَّ
اِلَهٌ
وَاحِدٌ

وَاِنْ لَمْ
يَنْتَهُوا
عَمَّا
يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنّ&#16
14; الَّذِينَ
كَفَرُوا
مِنْهُمْ
عَذَابٌ
اَلِيمٌ “Andolsun, “Allah,
üçün üçüncüsüdür” diyenler
kâfir oldu. Hâlbuki bir tek ilâhtan başka hiçbir ilâh yoktur. Eğer
dediklerinden vazgeçmezlerse, andolsun onlardan inkâr edenlere elbette, elem dolu
bir azap dokunacaktır.” (Mâide, 5/73) tevhid çizgisinden sapan
Hıristiyanların bu batıl iddialarını yıllar öncesinde çürütmeyi
amaçlamıştır. Kur’an’da anlatıldığına göre Hz. Meryem,
İmran’ın kızıdır. İmrân ailesi, dünyada Allah tarafından seçilmiş olarak
Hz. Âdem, Hz. Nuh ve Hz. İbrahim’in soyundan gelmektedir. Meryem’in
annesi olan İmran’ın karısı, kızı Meryem’e hamile olduğunda, karnındaki yavrusunu
Allah’a hizmet için adadığını ilan etmiştir. Meryem dünyaya geldiğinde
Zekeriya (a.s), Allah Teâlâ tarafından onun bakım ve gözetimi ile
görevlendirilmiştir. Buna rağmen Meryem, harikulade bir şekilde kendisine temel
ihtiyaç maddeleri gönderilerek Allah tarafından rızıklandırılmıştır
اِنَّ اللهَ
اصْطَفَى
اَدَمَ
وَنُوحًا
وَاَلَ
اِبْرَهِيمَ
وَاَلَ
عِمْرَانَ
عَلَى
الْعَالَمِي&#16
06;َ - ذُرِّيَّةً
 بَعْضُهَا
مِنْ بَعْضٍ
وَاللهُ
سَمِيعٌ
عَلِيمٌ “Şüphesiz Allah,
Âdem’i, Nûh’u, İbrahim ailesini (soyunu) ve İmran ailesini (soyunu)
birbirinden gelmiş birer nesil olarak seçip âlemlere üstün kıldı. Allah, her
şeyi hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.” (Âl-i İmrân, 33-34)
اِذْ قَالَتِ
امْرَاَةُ
عِمْرَانَ
رَبِّ اِنِّى
نَذَرْتُ
لَكَ مَا فِى

بَطْنِى
مُحَرَّرًا
فَتَقَبَّلْ
مِنِّى
اِنَّكَ
اَنْتَ
السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ
“Hani, İmran’ın karısı, “Rabbim! Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin” demişti.” (Âl-i İmrân, 35)
فَلَمَّا
وَضَعَتْهَا
قَالَتْ
رَبِّ اِنِّى
وَضَعْتُهَآ
اُنْثَى
وَاللهُ
اَعْلَمُ
بِمَا
وَضَعَتْ
وَلَيْسَ
الذَّكَرُ
كَاْلاُنْثَ&#16
09; وَاِنِّى
سَمَّيْتُهَ&#15
75; مَرْيَمَ
وَاِنِّى
اُعِيذُهَا
بِكَ
وَذُرِّيَّت&#16
14;هَا مِنَ
الشَّيْطَان&#16
16; الرَّجِيمِ
“Onu doğurunca, “Rabbim!” dedi, “Onu kız doğurdum.” -Oysa Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilir “Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan senin korumana bırakıyorum.” (Âl-i İmrân, 36)
فَتَقَبَّلَ&#16
07;َا رَبُّهَا
بِقَبُولٍ
حَسَنٍ
وَاَنْبَتَه&#16
14;ا نَبَاتاً
حَسَنًا
وَكَفَّلَهَ&#15
75; زَكَرِيَّا
كُلَّمَا

دَخَلَ
عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا
الْمِحْرَابَ وَجَدَ
عِنْدَهَا
رِزْقًا
قَالَ
يَامَرْيَمُ
اَنّىَ لَكِ
هَذَا
قَالَتْ هُوَ
مِنْ عِنْدِ
اللهِ اِنَّ
اللهَ
يَرْزُقُ
مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ
حِسَابٍ “Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir şekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi. Zekeriya’yı da onun bakımıyla görevlendirdi. Zekeriya, onun bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. “Meryem! Bu sana nereden geldi?” derdi. O da “Bu, Allah katından” diye cevap verirdi. Zira Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.” (Âl-i İmrân, 37) (bk. M. Asım Köksal, Peygamberler Tarihi, II, 305). Küçüklüğünden itibaren Zekeriya (a.s)’nın mescidinde kendini ibadete veren Hz. Meryem, Allah’ın özel olarak seçtiği, ruhunu temizlediği ve kulluğuna davet ettiği has kullarındandır.
وَاِذْ
قَالَتِ
الْمَلَئِكَةُ
يَامَرْيَمُ
 اِنَّ اللهَ
اصْطَفَاكِ
وَطَهَّرَكِ
وَاصْطَفَاكِ عَلَى
نِسَآءِ
الْعَالَمِينَ “Hani melekler, “Ey Meryem! Allah, seni seçti. Seni tertemiz yaptı ve seni dünya kadınlarına üstün kıldı.” (Âl-i İmrân, 42).
يَامَرْيَمُ
اقْنُتِى
لِرَبِّكِ
وَاسْجُدِى
وَارْكَعِى
مَعَ
الرَّاكِعِي&#16

06;َ “Ey Meryem! Rabbine divan dur. Secde et ve (O’nun huzurunda) rükû edenlerle beraber rükû et” demişlerdi.” (Âl-i İmrân, 43). İnsanlardan uzak bir şekilde mescitte hususi bir odaya kapanan Hz. Meryem’e Allah Teâlâ bir gün, Cebrail (a.s)’i gönderir. Hz. Meryem, kendisine insan suretinde görünen Cebrail’den korkar ve bir kötülük etmesinden Allah’a sığınır. Cebrail (a.s), olayın iç yüzünü açıklayarak, Allah’ın elçisi olduğunu ve bir çocuk müjdelemek için gönderildiğini belirtir. Bunun üzerine Hz. Meryem şaşkınlık içerisinde قَالَتْ رَبِّ اَنّىَ يَكُونُ لِى وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكِ اللهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا قَضَى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ “Ey Rabbim! Bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur?” dedi. Allah, “Öyle ama, Allah dilediğini yaratır. O, bir şeyin olmasını dilediğinde ona sadece “ol” der, o da hemen oluverir” dedi.” (Âli-İmrân, 3/47) Cebrail (a.s) de bu seslenişe şöyle cevap verir: قَالَ كَذَلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ اَيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا “Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu, zaten (ezelde) hükme bağlanmış bir iştir” dedi.” (Meryem, 19/21) Böylece Hz. Meryem, Hz. İsa’ya hâmile kalır. Asıl korku da bundan sonra başlar. Çevresi tarafından töhmetle karşılanacak olan durumu nasıl izah edecek? Elbette izahı mümkün

olmayan bir durum. Bunun için, artık mescitten de ayrılıp, herkesten uzak bir yere çekilmeyi tercih eder
فَحَمَلَتْهُ
فَانْتَبَذَتْ بِهِ
مَكَانًا
قَصِيًّا “Böylece Meryem, çocuğa gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi.”(Meryem, 19/22). Malumdur ki, o şayet evli bir kadın olsaydı bu sıkıntıyı hiç duymayacaktı. Çünkü evli bir kadın için hamile kalmak doğal bir hadiseydi. Ama kaderin cilvesi, kocasız da olsa olan oldu. Ortada oynayan, ilâhî bir senaryo vardı. Artık toplumdan uzak bir yerde yaşayan Hz. Meryem, hamilelik günlerini sürdürürken doğum sancıları başlayınca, oracıktaki bir hurma ağacının altına sığınır. Doğum sancılarıyla birlikte töhmet korkuları da o kadar artmıştır ki, bu endişe ona, “keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitmiş olsaydım” dedirtmiştir. Bu noktada Cebrail (a.s), Allah’ın emriyle imdadına koşar ve seslenir:
فَاَجَاءَ
هاَ
الْمَخَاضُ
اِلَى جِذْعِ
النَّخْلَةِ
قَالَتْ
يَالَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ
هَذَا
وَكُنْتُ
نَسْيًا
مَنْسِيًّا
           “Doğum sancısı onu bir hurma ağacına yöneltti. “Keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitmiş olsaydım!” dedi.” (Meryem, 19/23)
فَنَادَيهَا
مِنْ
تَحْتِهَا
اَلاَّ
تَحْزَنِى
قَدْ جَعَلَ
رَبُّكِ
تَحْتَكِ
سَرِيًّا “Bunun üzerine (Cebrail) ağacın altından ona şöyle seslendi: “Üzülme, Rabbin senin alt tarafında bir dere akıttı.” (Meryem, 19/24)
وَهُزِّى
اِلَيْكِ
بِجِذْعِ
النَّخْلَةِ
تُسَاقِطْ

عَلَيْكِ
رُطَبًا
جَنِيًّا “Hurma ağacını kendine doğru silkele ki sana taze hurma dökülsün.” (Meryem, 19/25)
فَكُلِى
وَاشْرَبِى
وَقَرِّى
عَيْنًا
فَاِمَّا
تَرَيِنَّ
مِنَ
الْبَشَرِ
اَحَدًا
فَقُولِى
اِنِّى
نَذَرْتُ
لِلرَّحْمَن&#16
16; صَوْمًا
فَلَنْ
اُكَلِّمَ
الْيَوْمَ
اِنْسِيًّا
 “Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini görecek olursan, “Şüphesiz ben Rahmân’a susmayı adadım. Bugün hiçbir insan ile konuşmayacağım” de.” (Meryem, 19/26) Bu ifadeler, olayın Allah tarafından tertiplendiğine, kutlu bir hadise olduğuna, ayrıca Hz. Meryem’in yalnız olmadığına ve Allah tarafından korunup gözetildiğine işaret ediyordu. Bir bakıma Hz. Meryem’e, “çocukla ilgili çevrene bir şey söylemen gerekmez. Bu konuda eleştirilere cevap verme sorumluğu bize aittir” denmiş oluyordu. Böylelikle Meryem’in içine az da olsa soğuk su dökülmüş oluyordu. Hz. Meryem, artık bu manevi destekle, kucağına çocuğunu alıp kavminin yanına gidebilirdi. Öyle yaptı. Ne var ki korktuğu başına geldi ve toplum onu en kötü şekilde ayıpladı. Dediler ki:
ياَمَرْيَمُ
لَقَدْ
جِئْتِ
شَيْئًا
فَرِيًّا
“………: “Ey Meryem! Çok çirkin bir şey yaptın!” (Meryem, 19/27) يَااُخْتَ
هَارُونَ مَا
كَانَ
اَبُوكِ
امْرَاَ
سَوْءٍ وَمَا
كَانَتْ
اُمُّكِ
بَغِيًّا “Ey Harun’un

kız kardeşi, senin baban kötü bir kimse değildi. Annen de iffetsiz değildi.” (Meryem, 19/28) Bunun üzerine Hz. Meryem, bebeğe işaret etti. Neler olup bittiğini ona sorun, demek istiyordu. Etrafındaki insanlar, كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِى الْمَهْدِ صَبِيًّا “beşikteki bebekle nasıl konuşuruz?” (Meryem, 19/29) deyince, bebek İsâ lisana geldi ve dedi ki: قَالَ اِنِّى عَبْدُ اللهِ اَتَانِىَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِى نَبِيًّا “Şüphesiz ben Allah’ın kuluyum. (Rabbim) bana Kitab’ı (İncil’i) verdi ve beni peygamber kıldı.” (Meryem, 19/30) وَجَعَلَنِى مُبَارَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِى بِالصَّلَوةِ وَالزَّكَوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا “Nerede olursam olayım beni kutlu ve erdemli kıldı. Yaşadığım sürece bana, namazı ve zekâtı emretti.” (Meryem, 19/31) وَبَرًّا بِوَالِدَتِى وَلَمْ يَجْعَلْنِى جَبَّارًا شَقِيًّا “Beni anama saygılı kıldı. Beni azgın bir zorba yapmadı.” (Meryem, 19/32) وَالسَّلاَمُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا “Doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltileceğim gün bana selâm (esenlik verilmiştir).” (Meryem, 19/33) Görüldüğü gibi Bebek Îsâ, bu sözleriyle annesinden töhmeti uzaklaştırdığı gibi, kendinin Allah tarafından peygamber olarak

gönderileceğini de ilan etmiş oluyordu. Bunu yaparken de peygamberlerin esenlik içinde olduklarını, dolayısıyla selama lâyık olduklarını belirterek namaz, zekât ve ana babaya saygının önemine vurguda bulunuyordu. Beşikte konuşturulan yavrunun sözlerinden sonra, Cenâb-ı Hakk söze girerek asıl temayı bizlere şöyle vurguluyor: ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِى فِيهِ يَمْتَرُونَ “Hakkında şüpheye düştükleri Meryem oğlu İsa işte budur.” (Meryem, 19/34) مَا كَانَ لِلَّهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ اِذَا قَضَى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ “Allah’ın çocuk edinmesi düşünülemez. Allah yücedir, bu (iddia)dan uzaktır. Bir işe hükmettiği zaman ona sadece ‘ol!’ der, o da oluverir.” (Meryem, 19/35) Allah Teâlâ, bu ayetlerle, Hz. İsa’nın babasız olarak dünyaya geldiğini, toplumun gözü önünde kimsenin inkâr edemeyeceği bir şekilde ortaya koydu. Bu olay, ileride “İsa Allah’ın oğludur” iddiasıyla inkârcılığa sapacak olan Hıristiyanların, gökleri bile çatlatan bu iftiraya yeltenmemeleri için, daha İsa’nın doğduğu günlerde, Allah’ın güç ve kudretini ortaya koyan bir tarzda, tarihî bir gerçek, bir mucize ve belge olarak insanlığa sunulmuştur.   Dr. Ahmet GELİŞGEN

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler